

— več?“, razhajalo se je pozno v noč na vse kraje, po povžiti obilni pijači — moj ljubček, al' bodeš še več?

Stariši, sedaj pa še nam povejte, ali bode potrebno, da vas opozarjamo, na 4. mladeniški shod?

„Na prvem se pilo in vriskalo je,

„Na drugem pa tekla — v potokah je kri,

„Ljubezen na tretjem je grela srcē

„Bog živi mladeniske shode vse tri!

Spodnje-štajerske novice.

Nevihita in toča. (Sv. Urban pri Ptuj.)

Dne 13. avgusta t. l. popoldan smo tukaj veliko straha prestali. Tri velike burje so prihajale od severnega kraja čez Slovenske Gorice nad nas. Tako nevarno je bilo gledati prihod nevihte, da smo mislili, da bode vse proč. Blisk za bliskom je bil videti in grom za gromom se je slišal. Pred točo smo hvala bogu ostali še obvarovani. Padla je zares tu in tam nekatera tako debela, kakor oreh, toda znatne škode ni napravila. Strela je udarila pri posestniku Habjanu na Kozlovcu in pri Muršecu v Bišečkem vrhu. Oba posestnikoma ste zgoreli stanovališči. Oba stala zavarovana. Tudi smo od tukaj videli požar proti Lenškaku, tudi tam je ogenj povzročila strela in sicer zgorela viničarija Lišča. Kakor se sliši, se je toča pri sv. Rupertu v Slovenskih Goricah in okolici čisto ta dan vsula tako grozovito iz neba, da se nihče ne spominja, da bi kedaj bil videl tako točo. Je že vso opeko (cigel) na tamošnji cerkvi in na drugih hišah zdrobila, potem si pač človek lahko misli, kako je vse drugo uničila. Nekega posestnika je dobila toča na polju in ga je skoraj ubila. Presekala mu je klobuk in ga ranila težko na rokah in na glavi. Saj pa tudi ni čudo, ker so leteli takorekoč kosi leda iz nebes, nekateri so bili večji, kakor prije jajca. Nekemu posestniku je ubila toča na polju že preraščeno tele. Cela okolica Sv. Ruperta je popolnoma uničena, ljudje so žalostni in boječe gledajo v bodočnost. Kaj bode, ako ne dobimo pomoči? (Opomba uredništva: Te novice nam je naznanil neki posestnik iz Slovenskih Goric in nas prosil, naj bi svetovali posrečenim, kaj jim je v tem storiti, da dobé kako pomoč. Tu le odgovor: Kmetje ponesrečenih krajev, pa so vaši poslanci? Vprašajte vendar Roškerja, kateri je tako gromel na mladeniškem shodu pri Sv. Martu v Slov. Goricah, kaj hoče za vas storiti? To vam vaši kmečki poslanci, vaši dohtarčki in klekalčki nočejo pomagati, ni vam treba obupati, saj so drugi poslanci. Obrnite se na nemške deželne poslance! Naše uredništvo ve na primer za nekega gospoda, po katerem sicer klerikalni „Fihpos“ rad blato meče, a kateri pa vendar kaj rad pomaga kmetom. Ptujski župan Josef Ornig je ta spod, in mi smo prepričani, da bode on v tej stvari, se mu potožite, pomagal, ako imajo vaši poslanci res preveč opraviti z političnimi govori in zborovanji! —)

Zopet eden! In zopet bo šel eden — rakom žvižgat in žabam pet, namreč konzum v Laškem. Dne 23. t. m. bo izredni občni zbor tega finega društva, od katerega smo pisali tudi mi že parkrat. Na zboru se bode sklenila likvidacija! Na ta način se izogne konzum konkurzu. Seveda je tudi ta konzum ustanovila duhovniška stranka in to iz — same ljubezni do slovenskega kmeta, ki bo sedaj imel čast in veselje, plačevati izgubo in stroške! Toliko časa so gospodje Božji namestniki kmete reševali, da so jih srečno pripravili ob nekaj tisočakov. List za listom pada, konzum za konzumom je „fuč“, a vendar še je mnogo kmetov, kateri nam nočejo verjeti, da je vsak konzum za njih gotova poguba. Kdor ne verjame, pa naj trpi škodo.

Mrtvega so našli Janeza Kaisersberger, bivšega okrajnega cestnikarja v njegovem stanovanju pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Imenovani je rad šnopsal, precej pa se tudi trudil pri delu. Navado je imel, da je, ako je imel kaj denarja zvečer, ko je šel spat duri od znotraj zavezal, kar je tudi zadnjo večer storil. Denarja je imel pri sebi 8 kron. Ker je, ko so ga našli, ležal odet v postelji, kakor da bi spal, je soditi, da ga je zadela kap (božji žlak.)

S špirtom se je težko poškodoval. V Možganjcih si je hotel neki Prejat, ravno tam doma, ogasiti žejo iz steklenice, ker je mislil, da je v njej voda. V steklenici pa je bil špirt, kakor se navadno rabi na kmetih za pripravo jesiha. Samo en požirek iz steklenice je zadostoval, da si je Prejat sežgal in poškodoval jako nevarno goltanec in jezik, da so ga morali prepeljati v Ptujsko bolnišnico.

Mrtvo truplo v Dravi. Neki Ignac Šifko je dne 1. t. m. v Mariboru ustrelil svojo ženo, potem pa še na sebe ustrelil in se težko ranil. Vrh tega je skočil v Dravo in utonil. Njegovo truplo so potegnili šele 9. t. m. v Ormožu iz Drave.

Po neprevidnosti ga je ustrelil. Neki Franc Mušič od sv. Bolfenka v Halozah je pregledoval dne 8. t. m. staro puško. Ker ni vedel, da je puška nabita, nameril je proti svojemu tovarišu Lugišek u iz Narapel. Puška se je sprožila in Lugišek se je zgrudil smrtno zadet na tla. Mušič se bode moral radi tega zagovarjati pred sodnijo.

Roparji se klatijo po občinah Loka in Šusam in sicer že več, kakor teden dni, ne da bi se bilo do sedaj posrečilo sodniji, dobiti le enega v pest. Te dni so se podali — kakih 5 do 8 mož — proti Pristavi. Roparji napadajo navadno proti večeru kmečke hiše in tam prisilijo prebivalce, da jim morajo dati denar, obleko, živež itd. Žandarmerija jako pridno zasleduje roparje. Dva moža na primer od postaje v Pristavi sta med tem, ko se te vrste pišejo, že 229 ur v službi.

Dopisi.

„Iz Korondičberga nad Peklom.“ Pod tem neumnim naslovom je prinesel mariborski farški listič umazan članek, v katerem hoče njegov neumni do-

pisunček dobro znani: „Neve se kdo“ blatiti in smešiti na najnesramnejši način nas dvanajstero mož, ki globoko obžalujemo, da ima ta „Nevesekdo“ tako kratko pamet. Prisilil nas je s svojo umazano pisarijo da mu, čeprav ne radi, vendar moramo odgovoriti. — V tem članku si ti „terjavi“, dobroznani dopisunček dokazal, da v tvoji glavi ne more biti vse v redu, zakaj drugače se ne bi izvolil za „divjega jagra“ na korondiče. Sam o sebi pišeš, da ti je naredil Matijčev kovač „cepikl“ zastonj, da si si naročil iz Berolina dvocevno puško, si dal napraviti veliko torbo in da bi dosegel boljši lovski vspeh, si kupil tak rešpetlin, s katerim lahko vidiš skoz najdebelejšo steno. Tudi pišeš, da si se tako oborožen peljal čez most nad Ragoznicco in začel na korondiče divji lov. Ali nisi videl, da te je ravno na mostu srečala ljuba pamet in te milo, a vendar zastonj prosila, da bi jo sprejel k sebi na „cepikl“, ker je silno potrebuješ? Ako bi te bil kateri izmed tvojih gonjačev poprosil, da bi mu bil posodil tvoj „rešpetlin“ in bi bil z njim pogledal malo v tvojo neumno bučo, vskliknil bi bil gotovo od začudenja: „Jej mojster, tvoja glava je popolnoma prazna, še običajna tvoja slama je segnila. Kmalu bode treba, da odpotuješ v Feldhof!“ — Dopisunček, ne misli si nikakor, da bi se mi, od tebe tako nesramno napadeni možje, tvojih napadov bali, niti ne razjeziti nas ne moreš. Matijčev kovač je celo ponosen, da sme delati cepiklne za korondičevega „jagra.“ Toda povedal mi je, da bode sedaj ta „kšeft“ opustil in bode raji take „cepikelne“ izdeloval, na katerih se bodejo nori lovec in njegovi malo pametni pomagači vozili po pamet. Kejačov korondič še živi in še ni nikakor stegnil tac, pa jih tudi ne bode! Pravi pa, da bode stegnil taco enkrat po tebi dopisunček, tako, da si bodeš cepikl na ušesa obesil in peš nadaljeval svoj divji lov. Takšna zamore biti Kejačevega korondiča osveta. Mačka Mahoričevega Joža, ki si jo proglasil za poginjeno, še tudi živi in še celo pridnejša je postala, ker se je menda razjezila, da si jej pustil natiskati v „Fihposu“ za krtovo deželo odhodnico. Ti pravi korondič, ki posiljaš tako brezpametne dopise, mi te prosimo, da nam daš mir, ker bi si ga drugače morali sami, z lastnimi rokami iz tebe prisiliti. Napadeni možje.

Iz Soštanja. Kmet in rokodelec zbudila sta se in neustrašeno se branita, kadar ju draži črna ali odiralna druhal in jima hoče kratiti osebno ali volilno pravico. Pred kratkim bila je volitev v okolci Soštanj in pri tej priliki odlikovali smo se kmetje, kakor še nikdar v naši občini. Pokazali smo po značajnem, obče spoštovanem sodelovalcu, g. Kokelu, da smo samostojni. Prenapihnen Slovenec novega kova, že od nekdanj sosedom nepriljubljen, hotel je s silo zopet v občinski zastop priti. Slutivši pa, da mu bode odklenkalo tu, kakor tudi pri pregledovanju mesa, toži milo dohtarju, naj bi mu ta iz blata pomagal in kmetom zaukazal, njega zopet voliti. Advokat seveda hoče njegovi želji ustreči, pokazati kmetu svojo moč in gre na volišče, pa tu se je udaril za vselej. Kmet vpraša priklatenega nevolilca,

dohtarja Frana, kaj med volilci išče. Ker mu sira maček ni mogel odgovoriti, veli kmet, naj žlahtni gospod gleda, da se zgubi, sicer mu pot pokaže delavne kmečke roke. Kje imaš Fran svojo moč, kdaj ima v tebe zaupanje? Kmet ne, delavec ne, gospod še manj! Uvidel je, da se mu godi, kakor sraki in pavovim perjem in popihal jo je, kolikor so mu noge pripustile. — Tebi Majer, naj bo rečeno. Ostani v tvojem turnu pri tvojem brusu; brusi in sanjaj dalje! Kadar prirase kralju Matjažu brada se demkrat okoli njegove mize, poštaneš poslanec. Od ločno bodemo kmetje vsikdar pokazali, da advokati ali kašni drugi privandranec ni naš pravi voditelj, da si mi le sami hočemo izbrati naše volilne može in naše sredine, da ostanemo, kakor smo, ker se z novo dohtarsko „špraho“ ne strinjamo.

Iz Polčan. Ker so klerikalci pri zadnjih volitvah v okrajni zastop popolnoma pogoreli, jih to grozovitost boli in tega nikakor ne morejo pozabiti. Zato pa sedaj hočejo maščevati nad okrajnim zastopom samim in radi tega trosijo govorice in laži o njem in njegovem vodstvu, da je groza. Tako se je trdilo, da je rekel pred kratkim neki kmet, kateri je bil ud prepovednega in je še ud sedajnega okrajnega zastopa, nekem sejmu v Polčanah, kjer je bilo nad stotino ljudi zbranih, da je sedajni okrajni zastop zapravil 50 tisoč kron, o katerih zastop nikakor ne more dokazati, kje da so. To je pozvedel zastop in dozdaj dotičnega kmeta na odgovor. In glej, kmet F. M. Hošnic je izdal na to sledečo izjavo: „Jaz tega, češar sta me A. Grundner in J. Bauman podolžila, nikdar nisem izustil, sploh pa sem prepričan, da sem od okrajnega zastopa ravna popolnoma pravilno in denarjem. Sicer pa sem bil od nekdanj navajen, da sem, ako mi ni bilo kaj po volji, to stvar razložil pri seji, nikdar pa nisem zunaj sej obsojeval postopanja okrajnih zastopnikov.“ Nikakor se seveda v tej stvari ne bode postopalo sodnijskim potom, čeprav bi morda bilo to popolnoma umestno, toda ljudstvo naj zve, da je vse v redu in da je lahko okrajni zastop nosen na svoj izvrsten zastop. Ako bi se take laži ponavljale, potem seveda pridejo dotični dolgojezičniki pred sodnijo.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. Mogoče že imate nekatere dopise od naše fare zaradi misijona, kateri se je vršil pretekli teden pri nas, in prepričani smo, da bode te skoraj neverjetnemu postopanju misijonerjev proti vašemu listu stopili pošteno na prste. Nobena pridiga ni bila, v kateri se ne bi bilo govorilo o „Štajerca“. Najprej je bila pridiga tudi o krajnskem naprednem časopisu o „Narodu“, tudi tega si je misijoner privoščil, toda ne tako, kakor „Štajerca.“ Vsakdo, kateri je prišel k spovedi in je izpovedal, da vprašanje misijonera, da ima „Štajerca“, ni prej odveze dobil, dokler ni obljubil, da ga bode poslal nazaj. Pri spovedi se je tudi naročalo naj ljudje vsakovrstnih volitev in zborovanj (!) vdeležujejo, vsak naj voli po duhovškem (!) navodilu, torej po receptu gospodov misijonerjev. „Krščansko narodno“ se naj voli od kmetov, seveda kmetu v po-

gnbo, klerikalcem pa v korist, da bi potem še ložje izsesali kmete. Ljubi „Štajerc“, ni ti mogoče povedati, kako pravico si ti gospodje pripisujejo v spovednici in na prižnici. Še slabši so v tem oziru, kakor naš kaplan Bozina, kateri ima z znano mladeniško zvezo največ opraviti. Sicer si je tudi ta pri velikonočni spovedi koliko mogoče prizadeval „Štajerca“ ugonobiti, toda v tako obili meri, kakor misijonerji pa vendarle ne! Zgodilo se je, da si nekateri niso upali povedati v spovednici, ko jih je vprašal misijoner, ako imajo „Štajerca“, da so njegovi naročniki, ker so se bali, da ne dobijo radi tega odveze. Ali to ni greh? In kdor ga ima na duši? Misijoner sam, ki je prišel k nam, da bi nam grehe odvezal! — Toda vedi „Štajerc“, da nas pametne kmete nobeni misijon, nobena spovednica, nobeden kancel ne odvrne od tebe, ker nisi proti sveti veri, proti Kristusovi veri so — čeprav sem priprost kmet, vendar mislim, da krivo ne sodim — proti veri so prizadevanje misijonerjev, kateri nastopajo namesto kot dušni pastirji, kot klerikalno politični hujskači! Z odličnim spoštovanjem

kmet, ki je bil pri misijonski spovedi.

Iz spodnje Sv. Kungote. (Naš predstojnik občine in krajnega šolskega sveta — Naše orgle.) Vaš prijazen spomin g. urednik, da se naj zopet malo oglašim, Vam izpolnim s tem, da Vam enkrat malo opišem naše tukajšnje razmere. Predstavljam Vam najprej neko imenitno osebo. To je naš Tomaž Kramberger, občinski predstojnik, predstojnik krajnega šolskega sveta, in predstojnik cerkvenega sklada. Ker imam izvrstno kamero obskuro, Vam hočem tega korenjaka pokazati najprej kot občinskega predstojnika. Občini Gradiška zapoveduje ta mož že 40 let. V teku teh let se je za blagor občine jako potrudil. Ceste, katere je prevzel, so postale tako fine, da ni mogoče jih rabiti. Po nekterih rase toliko trave, da bi ž njo lahko celo leto kravo krmil, druge so tako razrezane, da rabiš 2 para volov ako hočeš le prazen voz prepotegniti. Most čez Pesnico je ravno pripraven za novi mariborski muzej. Ako bi se mosta ne bil gospodar Nekrep usmilil, bil bi že davno na Hrvatskem. Nekaj novega je tudi naš Tomaž izumil. Posrečilo se mu je namreč pridobiti novo občinsko cesto, katera pa nima pravega konca in tudi ne začetka. O tej zadevi drugokrat. Prijazen je Tomaž čez vse. Nad stare žene se zadere, da bi je lahko od straha kap zadela, ako pa pride kak berač, ga pa zopet žene, da se kadi za njim. Prideš proti večeru k njemu in ga pogrosiš za njegov podpis, bodi prepričan da ga ne dobiš, ker boja po večni luči ne vidi pisati. (Kura po večni luči tudi slabo vidi.) Daš mu pa v črni noči par kron, jih bode gotovo dobro videl in shranil. Mačka po noči bolje vidi, ko po dnevu!) Ker vem g. urednik, da Vas dolgočasim, hočem v aparat novo sliko vložiti, katera Vam pokaže g. Krambergerja kot predstojnika krajnega šolskega sveta. Evo jo! Ta prestol že zaseda ta mož 27 let. Tudi na tem polju je mož jako trudi svojo zmožnost pokazati. Mi imamo

tukaj 2 šoli. Nova se je stavila leta 1875. Od tega časa je gospod predstojnik ni pustil niti enkrat pobeliti. Zato je tudi zid tako razpokan, da dežnica sili v zidovje. Zato so tudi stene že znotraj mokre. Telovadsti prostor je tak, da se, ako ga dež malo pomoči, lahko ugrezneš do gležnja. Stara šola v kateri so stanovanja učiteljev, izgleda, kakor kaka stara grajščina, pri kateri se stene ravno toliko skupaj držijo, da se ta palača ne zruši. Pa namesto, da bi jo g. „obman“ pustil popraviti, mu je to poslopje deveta briga. Da je le on „obman“, pa je vse dobro. Zato ga pa tudi okrajni šolski svet zmiraj drega in drega meneč: No! Kramberger, bomo kaj popravili, ali ne? Jako bi nas veselilo, ako bi nam v 1 mesecu naznanili, kaj ste vse dali popraviti! Ako bi mi bilo mogoče Vam g. Krambergerja z mojim aparatom v takem slučaju pokazati, v katerem se nahaja, ko dobi kak tak prijazen namigljaj od okrajnega šolskega sveta, to bi bilo jako zanimivo! Kot predstojnik krajnega šolskega sveta pa kaže g. Kramberger zopet jako lepe lastnosti. On je velik prijatelj mladine! Ako pride ta po občinski poti mimo njegove rezidence, žene jo s koljem, bičem ali s tem, kaj mu pride v roke. Ni pa samo prijatelj mladine in šole, ampak tudi učiteljev. Te bi najrajši pohrustal, posebno pa g. učitelja Achitscha, kateremu je izvanredno naklonjen. O njegovi radodarnosti drugokrat! Naposled pa še g. Kramberja opozorim, naj se malo poboljša, namesto da hujska, naj raje dela v blagor mu izročene občine in šole. V tem oziru imam sicer malo upanja, kajti: kar se je Tomažek naučil, tega Tomaž ne bo pustil. — Ne da mi miru. Moram še enkrat Krambergerja omeniti. Rekel sem, da je tudi predsednik cerkvenega sklada. Na! Tukaj hočem mu prizanesti, kajti dospel sem do cerkvenih zadev, in k tem spadajo tudi — orglje. Gospod urednik! Nikakor nedvomim da ste že slišali dobre orgle, a tako lepo kakor naše pojejo še vendar nikdar niste nobednih slišali peti. Tukaj najdete vse glase od kontra a do trikrat črtanega c. To kar zdaj pišem, to je le za Vas g. urednik, za naše ljudi to ni namenjeno, kajti oni so itak z vsem zadovoljni. Orgle, precej velike, na 11 registrov, 1 manual in 1 pedal, bogme me že davi, ko hočem o njih govoriti, so prava redkost. Ko bi ne bil g. nadučitelj tako fin orglar, imeti bi morali zmiraj tiho sv. mašo. On jih še pritisne, da še ga malo ubogajo. A od zadnje nedelje se tudi njemu zoperstavljajo. Nizki d mrmra zadi na levi strani, dvakrat črtani e kriči spredaj na desni, kakor da bi ga kdo z žarečimi kleščami ščipal, naravni a grgla, kakor da bi se utapljal, njegov sosed b je zgubil svoj glas, pedal d je hripav, as je umrl in b hira. Ni res, to so fine orgle? Jaz samo ne razumem, zakaj tukaj merodajni ljudje nič ne ukrenejo, da bi se kaj storilo. Cerkev se je slikala. Imamo lepo malarijo. Dobro! Vse Bogu v čast. Jaz pa vprašam, ne služi li krasen glas orgelj in pevcev bolj v božjo čast, kakor pa slikana stena? Gospod urednik! Ker kaže naša stolpna ura že $\frac{3}{4}$ na 3, to kaže sicer noč in dan, leto za letom, in sem že truden, sklenem

moje vrstice, se zahvalim za njih sprejem in ostanem z obljubo, da se kmalu spet oglasim, vedno Vaš zvest
Gustl od Savinje.

Od Kapele okraj Gornja Radgona. Napredni kmetje! Kakor Vam je znano, se ima vršiti v kratkem volitev okrajnega odbora. Večina volilcev vas toraj opozarja, da bomo na dan volitve odločno nastopili in volili može, kateri imajo ljubezen in spoštovanje do našega že tako zatiranega kmetijskega stana. Nikogar pa naj ne zmoti tista fina pogrnjena klerikalna miza, pri katerej se bo točilo vino in pivo, zavživala se najboljša jedila v propad kmetov. Proč toraj s konzumnimi direktorji, proč s tistimi, kateri okoli farovžev lazijo in svoje žejne grle napajajo. Ti ne bodejo gledali naj si bo potem voljen celo cekmešter ali kaka druga klerikalna oseba, ako bode le znal kimati, piti in jesti in pa žnjimi glasovati. Kteri bode pa izvoljeni za ude okrajnega zastopa, volite ednoglasno dosedajnega načelnika gospoda Franca Vračka, kmeta v Orehovcih. Tukaj ne bomo razlagali zaslug, katere nam je za ves gornji Radgonski okraj sploh storil, to je že itak vsakemu znano. Toraj volilci, na dan volitve združenimi močmi nastopimo proti klerikalni druhalu in zmaga je gotovo naša! Naš načelnik naj bo gospod Vračko, ne pa Zvonček v Ivanjcih in ne Tonček pri Kapeli.

Volilci od Kapele.

Iz Ljutomera. Dne 15. avgusta tega leta se je praznovala v Ljutomeru ustanovitev mürskega sokola. K tej ustanovitvi se je po napovedbi ljutomerških hujšakačev naglasilo 1800 oseb; vsled tega so tudi naročili pri železnici veliko vagonov, da bi bilo mogoče pripeljati goste v Ljutomer. Pa kaj so doživeli ljutomerški modrijani? Na kolodvoru je izstopilo edenajst orožnikov, drugih še niti — petdeset oseb, med katerimi pa še nobenega sokola ni bilo, ampak tri ko fašenki oblečene ženske in nekaj otrok. Kaj pa se v obče veselice tiče, Vam moramo naznaniti, da je ljutomerški trg izgledal tako, da bi kak sokol umrl in njegovi tovariši bi služili kermine. Servus Karlek, Servus Bžezina! Sploh pa so obsojevali kmetje to počenjanje, katero je bilo zopet namenjeno sami hujškariji. Marsikateri si je strgal iz suknje trak, katerega so mu po sili obesili na suknjo. Pošten slovenski kmet pač ni za take reči. Kaj pa bomo mi kmetje z telovadbo, kaj bodejo žnjo naši sinovje. Telovadbe (turnanje) pripustimo gospodom, kateri morajo celi dan v pisarni sedeti, mi kmetje pa telovadimo (turnamo) raji po naših njivah in travnikih. Boljše je, ako štriglaš kmet doma v hlevu tvoje krave, kakor pa, da se mešaš v take bendarije.

Kmet naprednjak.

Razne stvari.

Novi papež. Dne 9. t. m. ob 9. uri je bil papež Pius X., (rojen leta 1835, a ne kakor smo po pomoti v zadnjem listu poročali 1838) v baziliki (cerkvi) svetega Petra v Rimu kronan. Več kakor 50 tisoč ljudi je bilo pri tem navzočih. Pred cerkvijo so stali

vojaki, kateri so skrbeli med občinstvom za red. Papež je prišel v spremstvu kardinalov ob 9 uri in sicer peš v baziliko, kjer je bil postavljen za njega prestol. Na ta prestol se je vsel, med tem ko so se kardinali posedli vsak na svoj stol. En kardinal je v kratkih latinskih besedah nagovoril papeža in mu častital, potem so poljubili vsi kardinali za poredi papežu nogo. Nato so šli, papež naprej, vsi v glavno ladjo cerkve svetega Petra. Tukaj je opravil papež kratko molitev in potem daroval sveto mašo. Po tej je molil na glas en kardinal za novega papeža. Po končani molitvi pa je stopil drugi kardinal k papežu ter mu vzel mitro (kardinalsko kapo) raz glave. Kardinal, dijakon Machi, je na glas govoril besede, katere so za kronanje predpisane in djal na glavo Pija X. papežovo krono, katera se zove tiara. Končno je kronani papež molil na glas za vse navzoče in sploh za vse verne ter jim je podelil svoj blagoslov.

Smodkin pepel kot zdravilo. Znano je, da je salmijakova kislina dobro sredstvo proti piku ose, čebele, škorpijona itd. Ker pa tega zdravila ni vedno pri roki, je dobro ako pičeno mesto posipljemo s pepelom od smodke (cigare) ali tobačnim pepelom. Na ta pepel kapnimo vode ali sploh kake tekočine ter s to zmesjo nadržnimo rano. Rana vsled tega niti ne bode niti ne oteče.

Zdrav kraj. V občini Donnersbachwald na Gorenjem Štajerskem letos še niso imeli nebenega mrliča, dasi je občina prav velika.

Za ugonobitev „kiseljaka.“ Kakor smo že zadnjič pisali v naših „gospodarskih stvareh“ povzročila takozvana gosenica „kiseljak“ jako mnogo škode na grozdju. Seveda jo je jako težko ugonobiti. Pisali smo tudi, da se jej pride kaj lahko do živoga, ako se polovijo metulji, kateri so vzrok tega škodljivca. Sedaj se je iznašla jako primerna svetilnica, s katero se lahko polove taki metulji in še drugi trsju škodljivci mrčesi. Dobi se taka svetilnica za primeroma malo svoto denarja pri gospodu Franku, kleparju (Spengler) v Ptuj.

Spanje malih otrok. Navada je, da se mali otroci navadno popoldan, ako je vročina, čutijo trudni. Mati jih položi v posteljo, ne da bi jim slekla obleko. Otrok zaspi, a obleka povzročuje na njem ne le jako mnogo znoja, temveč tudi zabrani, da se ne more kri po žilah prosto pretakati. Tako spanje je za mlado bitje jako škodljivo, da, celo nevarno. Mati sleči otroka, ako ga položiš v posteljo, drugače je boljše, da mu spanje po dnevu zabraniš.

Zunanje novice.

Biki in blagoslov. „Ali so brizgalnice napravile katoliške cerkve.“ Pod tem naslovom poroča „Slovenski Narod“ iz dne 25. p. m. jako zanimivo dogodbico izpred sodišča. Tožen je bil namreč dijak Franc Martinec iz Prosnic, ker se je dne 1. rožnika t. l. ob priliki blagoslovljenja ognjegasnih brizgalnic dobesedno izrazil: „Ako se že brizgalnice blagoslovljajo, naj bi se potem še blagoslovljali tudi biki, da bi